

חברים יקרים:

הריני מתכבד לשלוח אליכם חדשות, עדכונים ומאמרים בתחום המס. קריאה נעימה.

ועד למועד המימוש וכן הוצאות שהוציא העובד בשל המכירה".

בחירה של החברה המעבידה להקצות אופציות במסלול הכנסת עבודה, מחייבת את העובד להפקיד את האופציות בידי נאמן לתקופה שלא תפחת מ-12 חודשים. במועד המימוש, ייזקף שווי ההטבה לעובד כהכנסת עבודה לפי סעיף 2(2) לפקודה והעובד יחוב במס שולי בהתאם לסעיף 121 לפקודה (45% שיעור מס מקסימאלי) בתוספת חבות בדמי ביטוח לאומי, ככלל, בשיעור של 12%.

סעיף 102(ג)(1) לפקודה, מאפשר גם הקצאת אופציות שלא באמצעות נאמן. במקרה זה, יחויב העובד כבר במועד הקצאת האופציות במס בגין הכנסת עבודה ועל הרווח שיצמח ממועד הקצאת האופציות ועד מועד המימוש, יחויב העובד במס רווח הון. בהקצאה של אופציה שאינה רשומה למסחר בבורסה, קובע סעיף 102(ג)(2) לפקודה, כי מועד החבות במס על הכנסת עבודה ידחה למועד המימוש.

חשיבות התנאים הפרוצדוראליים הכרוכים בסעיף

102 לפקודה

הוראות סעיף 102 לפקודה וכללי מס הכנסה (הקלות מס בהקצאת מניות לעובדים), התשס"ג-2003 (להלן: "הכללים"), שנקבעו מכוחם, מסדירים ומתנים את הזכאות בהטבת המס לעובדים בשורה ארוכה של תנאים טכניים ופרוצדוראליים. החל משלב הכנת תוכנית האופציות והגשתה לאישור

סקירת החלטות מיסוי חדשות בתחום האופציות

לעובדים – הבהרות, פרשנות וביקורת

פתח דבר

סעיף 102 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה") מאפשר ככלל לחברה מעבידה לבחור בין שני מסלולי הטבות מס בכל הקשור להקצאת אופציות ומניות לעובדים לאחר 1 בינואר 2003. מסלול הכנסת עבודה (סעיף 102(ב)(1) לפקודה) ומסלול רווח הון (סעיף 102(ב)(2) לפקודה). בשני המסלולים מתחייב העובד במס רק במועד המימוש, קרי במועד העברת המניה מהנאמן לעובד או במועד מכירת המניה לצד ג' (על ידי הנאמן), לפי המוקדם מביניהם, ובלבד שהאופציות הופקדו בידי נאמן והתקיימו תנאים נוספים המפורטים במסגרת הסעיף. סעיף 102(ב)(3) לפקודה מחיל את מסלול רווח ההון גם על חברות ציבוריות, בהתאמות מסוימות.

בפועל, מרבית החברות המקצות אופציות לעובדיהם, מאמצות את מסלול רווח הון. אימוץ שכזה מחייב את העובד להפקיד את האופציות בידי נאמן לתקופה שלא תפחת מ-24 חודשים. במועד המימוש, שווי ההטבה שנצמח לעובד, ככל שנצמח, יחוב בשיעור מס של 25%. סעיף 102(א) לפקודה מגדיר את "שווי ההטבה" כ"תמורה או השווי במועד המימוש, בניכוי הוצאות שהוציא העובד ברכישת המניה כשהן מתואמות מיום ההוצאה

בדירקטוריון החברה המקצה או בוועדה שהוסמכה על ידו. למועד ההקצאה חשיבות רבה גם בהיבט של הוראות סעיף 102 לפקודה. בהקשר לכך קובע סעיף 102(א) לפקודה, כי תקופת החסימה במסלול רווח הון, בת השנתיים, תתחיל להימנות מהיום שבו הוקצו המניות והופקדו בידי הנאמן (הוראה דומה חלה גם במסלול הכנסת עבודה).

תמצית העובדות: חברה ישראלית ציבורית (להלן: "החברה") העניקה במהלך השנים אופציות לעובדיה במסגרת הקצאה באמצעות נאמן במסלול רווח הון. בהתאם לכללי הבורסה לניירות ערך בתל אביב, על החברה לדווח לבורסה על הקצאת אופציות כאמור, בסמוך למועד ההקצאה וזאת בכדי לאפשר את המרת האופציות למניות בעתיד באופן מהיר ויעיל. החברה דיווחה לבורסה בדיווח מיידי מיום 29 ביולי 2009 (יום החלטת הדירקטוריון) על הענקת אופציות 102 במסלול רווח הון לאחד מעובדי החברה וביקשה את אישור הבורסה לכך. מסיבות טכניות שונות, אישור הבורסה להקצאת האופציות כאמור נתקבל לאחר כחמישה חודשים ביום 10 בינואר 2010.

הבקשה: קבלת עמדת רשות המסים לגבי קביעת מועד הקצאה בנסיבות המתוארות.

עיקרי החלטת המיסוי ותנאיה: בכפוף לתנאים המפורטים בהחלטה, הוחלט, כי מועד הקצאת האופציות הינו המועד שבו התקבלה החלטת ההקצאה לעובד על ידי הדירקטוריון, והאופציות הופקדו בידי הנאמן, קרי ביום 29 ביולי 2009.

פקיד השומה, עבור בשלב הקצאת האופציות בפועל לעובדים וכלה בשלב החזקת האופציות על ידי הנאמן ומימוש האופציות. לגישתה של רשות המסים, אי עמידה בתנאים אלו עלול לשלול מניה וביה את הזכאות להטבות המס לעובדים המוסדרות כאמור בסעיף 102 לפקודה. משכך, יש לבחון פנייה לחטיבה המקצועית ברשות המסים או לפקיד השומה, כאשר עולה חשש להפרת הוראות סעיף 102 לפקודה והכללים.

ברשימה זו נסקור בקצרה חמש החלטות מיסוי שהתפרסמו לאחרונה באתר רשות המסים בתחום האופציות לעובדים. כפי שהובהר ברשומון מס מס' 12 החלטות מיסוי אלו, ככל החלטת מיסוי, מציגות את עמדתה הרשמית של רשות המסים ביחס לסוגיות העקרוניות המפורטות בהן.

החלטת מיסוי: 7687/11

הנושא: קביעת מועד ההקצאה

רקע: סעיף 92 לחוק החברות, התשנ"ט – 1999 (להלן: "חוק החברות") מסמיך את דירקטוריון החברה להנפיק או להקצות מניות וניירות ערך אחרים, המירים או ניתנים למימוש למניות, עד גבול הון המניות הרשום של החברה. סעיף 288 לחוק החברות מאפשר לדירקטוריון החברה להאציל את סמכותו לוועדת דירקטוריון בכל הקשור להקצאת ניירות ערך במסגרת תוכנית תגמול עובדים, שאושרה על ידי הדירקטוריון. משמע, נראה, כי מועד ההקצאה של האופציות לעובדים בחוק החברות הינו המועד בו התקבלה ההחלטה על כך

הבשלה לעובד יכולה להיחשב כמתן טובת הנאה לעובד, המקימה חבות במס בידי העובדים.

תמצית העובדות: חברה ישראלית ציבורית הקצתה לעובדיה אופציות במסגרת הקצאה באמצעות נאמן במסלול רווח הון. לבקשת עובדי החברה וכהכרה למסירותם של העובדים ומחויבותם לחברה משך תקופה ארוכה של אירועים ביטחוניים קשים בסביבת המפעל, בכוננת החברה לקצר את תקופת הבשלת האופציות לעובדים קיימים. יצוין, כי קיצור התקופה אינו חלק מהליך פרישה של מי מהעובדים והדבר נעשה כאמור כאות הוקרה על מסירותם. בהתאם לסמכות הדירקטוריון, תוקנה תוכנית האופציות של החברה, כך שניתן יהא לקצר את תקופת ההבשלה של האופציות (אקסלרציה).

הבקשה: רשות המסים התבקשה לקבוע, כי קיצור תקופת ההבשלה (אקסלרציה) כאמור אינו מהווה אירוע מס ו/או הקצאה חדשה של אופציות, לעניין הוראות סעיף 102 לפקודה.

עיקרי החלטת המיסוי ותנאיה: רשות המסים נעתרה לבקשה וקבעה בהחלטתה, בין היתר, כי בנסיבות האמורות קיצור תקופת ההבשלה אינו מהווה אירוע מס במישור העובד, בכפוף לעמידה בתנאי סעיף 102 לפקודה. בנוסף נקבע, כי מניין 24 החודשים יחל במועד בו הוקצו המניות בפועל והופקדו בידי נאמן. משמע, לא מדובר בהקצאה חדשה.

מסקנות ורשמים: נראה, אפוא, כי עמדתה העקרונית של רשות המסים הינה, כי קיצור של תקופת ההבשלה יכול להיחשב כאירוע מס של

מסקנות ורשמים: החלטת המיסוי עולה בקנה אחד עם הוראות סעיף 102 וחוק החברות. רוצה לומר, הוראות הפקודה אינן מפרטות ו/או מגדירות מהו מועד ההקצאה לצרכי סעיף 102 לפקודה. משכך, שומה עלינו לפנות להוראות חוק החברות, הוראות כאמור בדירקטוריון החברה (או בועדת דירקטוריון בנסיבות המתאימות), בחברה פרטית וציבורית כאחת, כאורגן המוסמך להקצות זכויות לעובדים ובהתאמה, במועד ההקצאה של האופציות כמועד ההחלטה בדירקטוריון החברה. קבלת אישור של אורגן אקסוגני לחברה אינה מהווה ככלל תנאי לתקפות הקצאת הזכויות לעובדים. שני דגשים נוספים וחשובים ביחס להחלטת הדירקטוריון בדבר הקצאת אופציות. ראשית, הקצאת אופציות לעובדים צריכה להיערך רק בחלוף 30 ימים מהמועד, שתוכנית האופציות נשלחה לאישור פקיד שומה. שנית, מייד לאחר ההקצאה וללא כל דיחוי יש לשלוח את כתבי האופציה למשמורת אצל הנאמן.

החלטת מיסוי: 6599/11

הנושא: קיצור מועד ההבשלה.

רקע: חברות נוהגות להכפיף את זכותו של העובד לממש אופציות למניה בתקופת הבשלה (Vesting) אותה נדרש העובד לעבוד בחברה המקצה או בחברות קשורות לה. חששן מטבע הדברים הוא, כי עובד אשר יקבל אופציות ויוכל לממשן למניות החברה לאלתר יבחר לעשות כן ולא ירגיש מחויבות להמשיך ולעבוד בחברה. בהתאמה, קיצור תקופת

בכדי בהגדרה "חברה מעבידה" בסעיף 102(א) לפקודה מצוין, בין היתר, "חברה שהיא בעלת שליטה במעביד או שהמעביד בעל שליטה בה". לצורך כך, מאמצת חברת האם הזרה, דרך כלל, נספח ישראלי (Israeli Sub Plan) לתוכנית האופציות הראשית שלה, המוגש לאישור פקיד השומה. מכל מקום, מאחר ומדובר באופציות למניות בחברה זרה, צפוי, כי מחיר המימוש והתמורה בגין המניות יהיו במטבע חוץ, דבר המעלה שאלות של תרגום מט"ח לשקלים, היות וחישוב חבות המס נעשה בערכים שקליים.

תמצית העובדות: חברה פרטית תושבת ישראל (להלן: "החברה"), מוחזקת במלואה על ידי חברה ציבורית תושבת ארה"ב (להלן: "החברה המקצה"). החברה המקצה מקצה לעובדי החברה מעת לעת אופציות הניתנות למימוש למניות החברה המקצה במסלול רווח הון. מניות החברה המקצה נקובות בדולר (ארה"ב) ותוספת המימוש הנקובה באופציות המוקצות לעובדים נקובות בדולר (ארה"ב).

הבקשה: הסדרת אופן חישוב שווי ההטבה במונחי ש"ח, כאשר התמורה ותוספת המימוש נקובות במט"ח.

עיקרי החלטת המיסוי ותנאיה: החלטת המיסוי מאמצת לעניין חישוב שווי ההטבה ובפרט תרגום התמורה את כללי מס הכנסה (המרה לשקלים חדשים של סכומים שמקורם מחוץ לישראל), התשס"ד-2003 (להלן: "תקנות ההמרה"), במועד מימוש האופציות ו/או המניות, כהגדרת המונח בסעיף 102(א) לפקודה. ההוצאות בהן נשא

העובדים, אלא שבנסיבות העניין הספציפי נקבע, כי לא מדובר באירוע מס. הגם שהתוצאה אליה הגיעה רשות המסים בהחלטה הספציפית, ראויה בעיני, נכון יותר היה אם רשות המסים הייתה מבהירה, כי קיצור תקופת הבשלה אינו מהווה כלל אירוע מס ואינו מהווה הפרה של סעיף 102 לפקודה.

במילים אחרות, סעיף 102 לפקודה מעגן תקופת חסימה בת שנתיים (במסלול רווח הון) במסגרתה האופציות/ המניות מכוח האופציות צריכות להיות מוחזקות בידי נאמן. סעיף 102 לפקודה והכללים אינם מאזכרים ואינם מסדירים כלל את סוגית תקופת ההבשלה. סוגיה זו נותרת כל כולה במישור החוזי בין העובדים לבין החברה המעבידה. לבטח אין כל מניעה חוקית מלהקצות לעובדים אופציות ללא כל תקופת הבשלה. הרי כי כן, מתבקש לעמדת, כי משנקבע בסעיף 102(ב) לפקודה, כי אירוע המס נדחה במסלול רווח הון למועד המימוש (מועד העברת המניה מהנאמן לעובד או מועד מכירת המניות), אזי קיצור תקופת ההבשלה כשלעצמה אינה צריכה להוות הפרה של תנאי סעיף 102 לפקודה.

החלטת מיסוי: 3007/11

הנושא: אופן חישוב שווי הטבה במטבע חוץ במונחים שקליים.

רקע: לעובדים ישראלים מוקצות פעמים אופציות למניות חברת האם של החברה הישראלית בה הם מועסקים. סעיף 102 לפקודה מאפשר גם לעובדים אלו לחסות תחת חסותו של מסלול רווח הון. לא

לחשב את סכום המס בהתאם לשער ההמרה של המט"ח בפועל, ובלבד והמרת סכום המס בוצעה בפרק זמן של שבוע ימים מקבלת התמורה בידי הנאמן.

יודגש, כי ההתניה כאמור, לפיה רק הוצאות המרה, שיתקבלו תוך שבעה ימי עסקים מקבלת התמורה, יסווגו כחלק מהוצאות המכירה, אינה נתמכת בלשון סעיף 102(א) לפקודה ואף מנוגדת לעיקרון בדבר מס אמת (וראו למשל ע"א 10691/06).

מהחלטת המיסוי עולה גם, כי מדובר בהנחיה בלבד, וגם שיטות חישוב אחרות של שווי ההטבה עשויות להתקבל ככל שהן תהיינה מבוססות משפטית וכלכלית. לבסוף, יצוין, כי רשות המסים פרסמה בחודש יוני 2010 הנחיות נוספות לגבי חישוב שווי ההטבה בחברות, שמנייתיהן רשומות למסחר בבורסה מחוץ לישראל, או חברות דואליות (ראו רשימה בנושא באתר המשרד).

החלטת מיסוי: 5080/11

הנושא: אישור חברת חוץ כחברה מעבידה לעניין הוראות סעיף 102 לפקודה.

רקע: הוראות סעיף 102(א) לפקודה ובפרט הגדרת "חברה מעבידה" מאפשרות גם לחברה תושבת חוץ להקצות אופציות לעובדים לפי סעיף 102 לפקודה, בתנאי שיש לחברה מפעל קבע או מרכז מחקר ופיתוח בישראל ומנהל רשות המסים אישר את ההקצאה.

תמצית העובדות: חברה בין לאומית (להלן: "החברה הזרה"), מפעילה סניף בישראל (להלן:

הניצע, לרבות עמלות שונות, יחשבו כהוצאות שהוציא העובד בשל המכירה (להלן: "הוצאות המכירה") ולכן יופחתו מסך התמורה. ביחס לעמלות המרת המט"ח לש"ח, הרי שאלו יחשבו כחלק מהוצאות המכירה כאמור, ובלבד ותמורת המכירה, כולה או חלקה, הומרה לשקלים חדשים בתוך 7 ימי עסקים מהמועד שבה התקבלה בידי הנאמן ו/או החברה, לפי העניין. במקרה בו התמורה כולה או חלקה, אינה מומרת לשקלים חדשים, יחושב סכום חבות המס לתשלום, בהתאם לשער ההמרה של המט"ח בפועל בו הומר סכום חבות המס במונחי מט"ח לשקלים חדשים ובלבד וההמרה כאמור לשקלים חדשים בוצעה בתוך 7 ימי עסקים מהמועד שבה התקבלה בידי הנאמן ו/או החברה, לפי העניין. רשות המסים טורחת להדגיש בהחלטתה, כי חברה ו/או נאמן אשר יאמצו את ההוראות המפורטות בהנחיה, לא יהיו רשאים לבחור אחרת ו/או לחזור בהן מבחירתן זו.

מסקנות ורשמים: החלטת המיסוי מפנה כאמור לתקנות ההמרה לשם קביעת גובה שווי ההטבה. בתקנה 7(2) לתקנות ההמרה נקבע, כי "תמורה תתורגם לשקלים חדשים, לפי שער היציג של המטבע ביום המכירה של הנכס או ביום קבלת התשלום, לפי המוקדם". לפיכך, ככלל מנחה רשות המסים לחשב את התמורה בשקלים לפי שער היציג של המטבע במועד המימוש כהגדרתו בסעיף 102(א) לפקודה. החלטת המיסוי מאפשרת לחרוג מהנחיה זו כאשר התמורה כולה או חלקה אינה מומרת לשקלים חדשים. במקרה זה ניתן יהיה

בתוכנית ה-ESPP יחולו הוראות סעיף 102(ג)(2) לפקודה. דהיינו, הקצאה ללא נאמן המשתיה חבות בשיעור מס שולי.

מסקנות ורשמים: החלטת המיסוי מיישמת ומגשימה לכאורה את הוראות סעיף 102 לפקודה, שכן היא מאפשרת לעובדים הישראלים המשתתפים בתוכנית ה-ESPP להיכנס לגדרי סעיף 102 לפקודה. עם זאת, אישור זה מותנה כאמור בכך שממועד צירוף עובדי הסניף לתוכנית ה-ESPP ועד למועד המימוש תפעל החברה הזרה בישראל באמצעות הסניף. מדובר לדעתי בתנאי מחמיר יתר על המידה הן לחברה הזרה והן לעובדים הישראלים, שיכולים להפוך לעניין זה למעין בני ערובה של החברה הזרה. התנאי הופך להיות בלתי סביר בעיני לגבי אופציות שהובשלו ותמה לגביהן תקופת החסימה ומחייב הערכות מוקדמת מצד העובדים והחברה הזרה, ככל שיוחלט על הפסקת פעילות החברה הזרה בישראל. לגבי יישום סעיף 102 לפקודה לעניין תוכניות ESPP ראו החלטות מיסוי 140/06 ו-141/06.

החלטת מיסוי: 9345/11

הנושא: מכירה שלא מרצון בהתאם לסמכות המנהל לפי סעיף 102(ח) לפקודה (הבהרות להחלטת מיסוי 31/06).

רקע: במהלך רכישת שליטה בחברה נרכשות לעיתים גם זכויות העובדים בחברה. רכישה זו עלולה לגרום למיסוי יתר של עובדים, אשר טרם תמה לגביהם תקופת החסימה בת השנתיים

"הסניף"), המהווה מוסד קבע בישראל של החברה הזרה. הסניף עוסק בשיווק מוצרי החברה בישראל. הפעילות בישראל מבוצעת על ידי קבוצת עובדים של הסניף, אשר הינם תושבי ישראל (להלן: "עובדי הסניף"). הסניף מגיש דוחות ביחס לפעילותו העסקית בישראל מדי שנת מס ומשלם מס בישראל על רווחים הנובעים מפעילות זו. החברה מעוניינת לצרף את עובדי הסניף לתוכנית ה-ESPP של החברה הזרה ולאפשר גם לעובדי הסניף לרכוש את מניות החברה הזרה עפ"י תנאי תוכנית ה-ESPP, תוך התאמת תנאי תוכנית ה-ESPP להוראות סעיף 102 לפקודה במסלול רווח הון.

הבקשה: רשות המסים התבקשה לאשר, כי החברה הזרה מהווה "חברה מעבידה" בישראל, כהגדרת המונח בסעיף 102 לפקודה.

עיקרי החלטת המיסוי ותנאיה: החלטת המיסוי אישרה, כי יראו בחברה הזרה המיוצגת באמצעות הסניף בישראל כמעביד, לעניין המונח "חברה מעבידה" בסעיף 102(א) לפקודה. האישור מותנה, בין היתר, בכך, שממועד צירוף עובדי הסניף לתוכנית ה-ESPP ועד למועד המימוש (כהגדרת המונח בסעיף 102(א) לפקודה), של המניות הנרכשות במסגרת תוכנית ה-ESPP, תפעל החברה בישראל באמצעות הסניף ותגיש דוחות לפקיד השומה כאמור לעיל. החלטת המיסוי מוסיפה וקובעת, כי אם תחדל החברה להגיש דוחות לפקיד השומה ו/או אם יתברר, כי העובדות שהוצגו בפני רשות המסים אינן נכונות ו/או שלמות, יבוטל האישור למפרע, ועל השתתפות עובדי הסניף

להמשיך להחזיק באופציות ו/או במניות חליפיות ועסקת המזומן נכפתה עליהם.

הבקשה: רשות המסים התבקשה לראות במכירת מניות 102 וקבלת התמורה בידי העובדים בגין האופציות אשר טרם הגיע לגביהן "תום התקופה", כמימוש מניות במכירה שלא מרצון, כמשמעות המונח בסעיף 102(ח) לפקודה.

עיקרי החלטת המיסוי ותנאיה: בנסיבות אלו, ניתנה החלטת מיסוי, לפיה יראו את מימוש מניות 102 כמכירה שלא מרצון לפי סעיף 102(ח) לפקודה, ובלבד שהתמורה אשר התקבלה במזומן בשל מניות 102, הופקדה בידי הנאמן עד תום התקופה ונוכחה ממנה, במועד אירוע המס, מקדמת מס אשר תהווה תשלום מס סופי על חשבון התמורה הכוללת כאמור, בהתאם לשיעור המס הקבוע בסעיף 102(ב) לפקודה. התמורה המותנית ותמורת ה-Escrow, לרבות כל הרווחים אשר יצברו עליהן, תהווינה חלק מהתמורה הכוללת עבור האופציות, ואולם מועד המימוש ביחס אליהן יידחה למועד קבלת הכספים בפועל בידי הנאמן.

מסקנות ורשמים: בדומה להחלטת מיסוי 31/06, אומץ הפתרון לפיו לא יראו במכירת האופציות/מניות הכפויה הפרה של הוראות סעיף 102 לפקודה, אם התמורה שתתקבל בגין אופציות/מניות, שטרם הסתיימה תקופת החסימה לגביהם, תיוותר אצל הנאמן עד לתום תקופת החסימה וישולם בגינה מקדמת מס. רשות המסים מסכימה במכירה כפויה (מבחינת העובד), שהתמורה תחליף את האופציות אצל הנאמן עד לתום תקופת החסימה.

במסלול רווח הון. סעיף 102(ח) לפקודה מאפשר למנהל לקבוע "הוראות לגבי חיוב העובד במס כשלא נתמלאו לגבי התנאים שנקבעו בסעיף זה או לפיו, כולם או מקצתם, בשל מימוש מניות במכירה שלא מרצון". הוראות אלו פורטו ככלל במסגרת החלטת מיסוי 31/06. החלטת מיסוי 9345/11 באה להבהיר מספר סוגיות נוספות בהקשר למכירה שלא מרצון.

תמצית העובדות: חברה פרטית תושבת ישראל (להלן: "החברה הישראלית") הקצתה אופציה לעובדיה בהתאם להוראות סעיף 102 לפקודה במסלול רווח הון (להלן: "מניות 102"). בגין חלק מאופציות אלו טרם הגיע תום התקופה כמשמעותה בסעיף 102(א) לפקודה (להלן: "תום התקופה"). כל מניות החברה הישראלית, לרבות כל האופציות למניות החברה הישראלית, אשר הוקצו לעובדי החברה הישראלית, נרכשו על ידי חברה תושבת חוץ (להלן: "הרוכשת"), במזומן. חלק מהתמורה לחברה הישראלית ישולם בעתיד, אם בכלל, בכפוף לנכונותם והתקיימותם של מצגים מסוימים שהוצגו לרוכשת (להלן: "תמורת ה-Escrow"). כמו כן חלק מהתמורה ישולם במספר מנות בעתיד, אם בכלל, בכפוף להתקיימותם של אבני דרך ותנאים אקסוגניים מסוימים (להלן: "התמורה המותנית"). הוצהר על ידי החברה הישראלית כי, אין בידי העובדים זכות ממשית לאכוף את זכויותיהם בגין האופציות ו/או המניות שהוקצו מכוחן במסגרת תוכנית האופציות, כך, שלמעשה, העובדים לא יכלו

חשיבותה של החלטת מיסוי זו טמונה דווקא בהחלטה לגבי התמורה המותנית ותמורת ה-Escrow, אשר חוזרת ונשנית בעסקאות רכישה רבות. באשר לכך, עולה השאלה מהו מועד חבות המס בגין תמורות אלו, האם במועד השלמת העסקה או במועד קבלת הכספים בפועל. כאמור החלטת המיסוי קובעת, כי מועד חבות המס בגין כספים אלו יידחה עד למועד קבלת הכספים בפועל על ידי הנאמן. יתכן, וניתן להקיש מכך גם לגבי עיתוי חבות המס של בעלי המניות הרגילים בחברה ביחס לתמורה המותנית ותמורת ה-Escrow.

אשמח לסייע בשאלות והבהרות נוספות, עו"ד (רו"ח) מאורי עמפלי.

הנכם מוזמנים לקרוא מאמרים ועדכונים נוספים באתר המשרד www.ampeli-tax.co.il

אין באמור ברשימה זו כדי להוות חוות דעת ו/או ייעוץ משפטי בסוגיות הנידונות ובכל אופן מומלץ להתייעץ עם מומחה מס לפני נקיטת צעדים משפטיים ו/או אחרים המסתמכים על רשימה זו.